

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National Characters

شخصیت های ملی

عزیز الله رسولی

۱۴ جولای ۲۰۱۹

گرامی باد خاطرات جاودان "داد نورانی" نویسنده توانا و شخصیت بی بدیل کشور!

بیست و دوم سرطان، روز درگذشت یکی از شخصیت های مبارز و خوش نام کشور، زنده یاد داد نورانی است. این انسان بزرگ که یکی از شاعران و نویسندگان توانا، روزنامه نگار ورزیده، انسان وطن دوست، مهربان و از فرزندان راستین کشور بود، در همین روز به جاودانگی پیوست و خانواده و دوستانش را تنها گذاشت.

زنده یاد داد نورانی را از جمله انسان هایی یافتیم که عاشق وطن و مردمش بود و برای خود چیزی نمی خواست. با تمام پیشنهاداتی که از سوی زمامداران برایش می شد، کارکردن در مقامات بالای حکومتی را دوست نداشت و آن را نوعی تطمیع و مانعی در کار نویسندگی و مبارزاتی اش می دانست.

نورانی انسان های پرتلاش و زحمتکش را دوست داشت و از آدم های تنبل و پُرمدها بدش می آمد. جذابیت کلام و صحبت های منطقی و علمی اش بیشتر او را در قلب دیگران جای می داد. چند مجوعه شعری او که به چاپ رسیده اند از جمله «ساقی از خشم» عمدتاً بیانگر درد و رنج مردمش است. نشر مقالات سیاسی، ادبی و فرهنگی او در هفته نامه «روزگاران» و نشریه «پیشرو» که او مدیریت مسؤول آنان را نیز به عهده داشت، ماندگار و جاودانی خواهد بود که در این میان سلسله مقالاتی تحت عنوان «کابلیمان با خون می نویسند» در هفته نامه «روزگاران» به چاپ می رسید و بعد از مرگش به صورت کتابی نیز از سوی دوستانش چاپ شد که نتیجه تلاش و کارخستگی ناپذیر زنده یاد نورانی بود.

در روز جنازه اش مردم زیادی در مسجد عیدگاه کابل گرد آمده بودند و عده زیادی برایش اشک می ریختند؛ مرگ او را ضایعه بزرگ دانسته و شخصیت او را استثنائی می خواندند. در آن روز حتا افرادی را دیدیم که به گفته خودشان با آن که از لحاظ فکری مخالف اندیشه او بودند، ولی شخصیت والا و بی بدیل او را دوست داشتند. زمانی که او را به خاک می سپردند هریکی تلاش می کرد تا درمورد شخصیت او سخنرانی کند، اما یاران نزدیک و همکاران او در نشریه «پیشرو» که همه آمادگی ها را برای به خاک سپاری اش در نظر گرفته بودند، سخنرانی کردند و هریکی گفتنی هایی در مورد شخصیت وی ابراز داشتند.

امروز که هشت سال از درگذشت این انسان بزرگ می‌گذرد، کمبودش در صحنه مطبوعات، رسانه های کشور و در میان دوستان و مردم زنجیده اش بیشتر از هر زمانی محسوس است.

برای خانواده اش صبر و تحمل بیشتر آرزو می‌کنم.

یادش جاودان و خاطراتش برای همیشه گرامی باد!

۲۲ سرطان ۱۳۹۸ (عزیزالله رسولی)